

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2014 - 20410

Doknr.
179073

Dato
21-11-2014

Folketingets Kommunaludvalg har d. 27. oktober 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 14 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF).

Spørgsmål nr. 14:

”Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med Styrelseslovens bestemmelser at bevilge og opretholde sygeorlov til et medlem af en kommunalbestyrelse samtidig med, at pågældende medlem opretholder sit civile arbejde på fuld tid, og kan styrelsesloven dermed fortolkes på en sådan måde, at en delvis sygemelding for eksempel kan omfatte hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem, men altså ikke påvirke vedkommendes civile arbejde, og i bekræftende fald er det så efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at man kan være syg i forhold til sit kommunale embede – oppebære et højt honorar i op til ni måneder i henhold til styrelseslovens orlovsbestemmelser – og samtidig arbejde på fuld tid i sit normale arbejde?”

Svar:

1. Kommunalbestyrelsesmedlemmer har pligt til at varetage hvervet i funktionsperioden. Det indebærer først og fremmest pligt til at deltage i møder, som afholdes i kommunalbestyrelsen og de udvalg, som de pågældende er medlemmer af. Mødepligten modificeres imidlertid af, at det anerkendes, at kommunalbestyrelsesmedlemmer kan have **lovligt forfald**, herunder i tilfælde af sygdom.

2. Der er i kommunestyrelseslovens § 15, stk. 1, der omhandler forfald til et enkelt møde, og i § 15, stk. 2, der omhandler forfald af længere varighed, fastsat bestemmelser om **stedfortræderindkaldelse** ved et kommunalbestyrelsesmedlems lovligt forfald.

Det følger således af bestemmelsen i stk. 2, at når kommunalbestyrelsens formand får meddelelse om eller på anden måde får kendskab til, at et medlem vil være forhindret i at varetage sine kommunale hverv i en forventet periode af mindst 1 måned på grund af sin helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger, dvs. et civilt job, eller lignende, indkalder formanden stedfortræderen til førstkommande møde i kommunalbestyrelsen.

Efter bestemmelsens 2. pkt. kan kommunalbestyrelsen i styrelsesvedtægten træffe bestemmelse om, at formanden ved et medlems forfald af de grunde, der er nævnt i 1. pkt., indkalder stedfortræderen, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned.

Det er en betingelse for stedfortræderindkaldelse efter § 15, stk. 2, at der er tale om en absolut og varig forhindring, der forventes at strække sig over en periode over mindst en måned, jf. dog bestemmelsens 2. pkt., og at forhindringen kan henføres til en af de forfaldsgrunde, der er anført i bestemmelsen.

Det følger af lovens § 15, stk. 4, at kommunalbestyrelsen som led i sin afgørelse af, om betingelserne for stedfortræderens indtræden er til stede, bl.a. skal tage stilling til, om der foreligger et forfald, der efter reglerne i stk. 1 eller 2 berettiger til stedfortræderindkaldelse.

Det er i den forbindelse ikke en betingelse, at vedkommende er sygemeldt fra sit civile arbejde, men dette vil kunne indgå i kommunalbestyrelsens vurdering efter § 15, stk. 4, af, om betingelserne for stedfortræderindkaldelse er opfyldt.

Det er endvidere ikke en betingelse for stedfortræderindkaldelse, at der forelægges kommunalbestyrelsen en lægeerklæring fra medlemmet. Kommunalbestyrelsen må som udgangspunkt lægge medlemmets egne oplysninger til grund, med mindre der foreligger omstændigheder, der giver anledning til tvivl herom. I så fald vil kommunalbestyrelsen kunne være forpligtet til at søge tvivlen afklaret. Giver det fraværende medlem i offentligheden udtryk for tvivl, om vedkommendes fravær skyldes medlemmets sygdom, vil der kunne være anledning til at indhente lægeerklæring, hvis oplysninger som udgangspunkt må lægges til grund.

Statsforvaltningen kan som led i tilsynet med kommunerne tage stilling til lovligheden af en kommunes afgørelse efter kommunestyrelseslovens § 15, stk. 4, af om betingelserne for stedfortræderindkaldelse er opfyldt.

3. Der er i bekendtgørelse nr. 793 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv bl.a. fastsat regler om **ophør af vederlæggelse som følge af fravær**. Det gælder såvel vederlæggelse i form af det faste vederlag til kommunalbestyrelsesmedlemmer, tillægsvederlaget, der ydes til kommunalbestyrelsesmedlemmer med børn under 10 år, udvalgsvederlag og udvalgsformandsvederlag samt vederlag til kommunalbestyrelsens næstformænd og borgmesteren.

Det følger af bekendtgørelsens § 30, stk. 1, at vederlæggelse normalt ophører med udgangen af den måned, hvor den pågældende fratræder det enkelte hverv eller i en uafbrudt periode på 3 måneder ikke har varetaget dette.

Ved fravær på grund af sygdom, graviditet, barsel og adoption kan der dog være ret til vederlag i indtil 9 måneder, jf. bekendtgørelsens § 30, stk. 2. Det er en betingelse for at modtage vederlag i indtil 9 måneder, at kommunalbestyrelsen i hele denne periode i medfør af kommunestyrelseslovens § 15, stk. 2, har truffet beslutning om at indkalde en stedfortræder som følge af en af de nævnte forfaldsgrunde.

Et kommunalbestyrelsesmedlem kan således ikke blive vederlagt i mere end 3 måneder, uanset at fraværet efter det oplyste skyldes f.eks. sygdom, medmindre kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om indkaldelse af stedfortræder efter lovens § 15, stk. 2.

Størrelsen af det vederlag, kommunalbestyrelsesmedlemmet har ret til under sit fravær, afgøres af, hvilke hverv den pågældende er valgt til.

4. Det er efter min opfattelse hensigtsmæssigt, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der skal tage stilling til, om betingelserne for stedfortræderindkaldelse er opfyldt, herunder om der konkret foreligger et forfald, der kan berettige til stedfortræderindkaldelse. Jeg mener også, at det er et fornuftigt princip, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der i den konkrete sammenhæng tager stilling til, hvilken dokumentation kommunalbestyrelsen finder anledning til at udbede sig til brug for sin behandling af dette spørgsmål.

Det er efter min opfattelse endvidere hensigtsmæssigt, at vederlaget som kommunalbestyrelsesmedlem på den ene side ikke bortfalder ved ethvert fravær fra kommunal-

bestyrelsen m.v., men at reglerne på den anden side fastsætter visse rammer, der begrænser adgangen til at modtage vederlag i perioder, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmer pga. fravær ikke varetager hvervet.

Jeg synes samlet set, at der i de gældende regler er en fornuftig afvejning mellem de to hensyn.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard